

Sant Jan

L'Apoucalùssi

Reviraduro de Bernat Giély

C.I.E.L. d'Oc

Centre International de l'Écrit en Langue d'Oc

3 Place Joffre, 13130 Berre L'Étang
<http://www.lpl.univ-aix.fr/guests/ciel/>

Jan t'a presta la clau de soun apoucalùssi.
A.Tavan

L'Apoucalùssi de Sant Jan

Apoucalùssi vo revelacioun de Jèsus-Crist, que Diéu i'a fisa pèr moustra à si servènt, li fidèu, ço que dèu arriba benlèu.

Emaï mandè soun Ange pèr la faire counèisse pèr signe à Jan, soun servitour. Aquéu d'aqui atèsto acò coume paraulo de Diéu e temouniage de Jèsus-Crist, segound ço qu'a vist.

Urous aquéu que legis, urous aquéli qu'escouton e que gardon en èli lou countengut de ço qu'es escri, estènt que lou tèms es proche.

I

Li Letro di glèiso d'Asìo.

Adrèisso

Jan i sèt glèiso que soun en Asìo: que la gràci e la pas vous siegon dounado pèr Aquéu qu'es, qu'èro e que vèn, e pèr li sèt Esperit que soun davans soun trone, e pèr Jèsus-Crist, lou temouin fidèu, lou proumié na d'entre li mort, lou soubeiran di rèi de la terro. Nous amo e nous a desliga de nòsti pecat pèr soun sang, a fa de nous autre, un reiaume de prèire pèr soun Diéu e paire; A-n-éu glòri e puissanço pèr tóuti li siècle. Amen. Lou vaqui que vèn emé li nivoulado, e tout iue lou veira e meme aquéli que l'an trafoura, e à respèt d'éu se doulouiran tóuti li raço de la terro. O! Amen.

Es iéu l'alfa e l'omega, diguè lou segneur Diéu, Aquéu-qu'es, aquéu qu'èro e aquéu-que-vèn, lou Tout-Pouderous.

Vesioun preparatòri

Iéu, Jan voste fraire, de coutrio emé vous dins l'esprovo, lou reiaume e la coustànci en Jèsus, me capitère dins l'isclo noumado Patmos, pèr causo de la paraulo de Diéu e temouniage de Jèsus. Ravi en esperit lou jour dóu Segneur e ausiguère darrié iéu uno voues clanti coume uno troumpeto que disié : "Ta vesioun, escriéu-la dins un libre e mando-la i sèt Aglèiso: à-n-Efèse, à-n-Esmerno, à Pergam, à Tiatiro, à Sardo, à Filadelfio e à Laoudicèio."

E me tournave pèr regarda vers la voues que me parlavo, e m'estènt vira, veguère sèt candelabre d'or e au mitan di luminié Quaucun parier-à-n-un Fiéu d'Ome, vesti d'uno longo raubo sarrado au pitre d'uno centuro d'or.

Sa tèsto, e si péu èron blanc coume de lano blanco, coume de nèu; sis iue coume de flamo de fio; si pèd parier à d'aram que sarié esta purifica au fornau; sa voues coume lou chafaret di gràndis aigo. Dins sa man drecho tenié sèt estello e de sa bouco sourtié uno espaso esfielado, à double trencant e sa caro èro coume lou soulèu que briho dins tout soun trelus.

De lou vèire, toumbère à si pèd coume mort, pausè sus iéu sa man drecho entre que disié : “Cregnés rèn, siéu iéu lou Proumier e lou darnié, lou Vivènt. Fuguère mort, e me vaqui vivènt prè li siècle di siècle. Tène li clau de la mort e de l’Hadès. Escriéu dounc ço qu’as vist, ço qu’es e ço que dèu arriba plus tard. Quant au mistèri di sèt estello qu’as vist dins ma man drecho e di sèt candelabre d’or, lou vaqui : Li sèt estello soun lis Ange di sèt Glèiso e li sèt candelabre soun li sèt Glèiso.

I

Efèse

“A l’Ange de la Glèiso d’Efèse, escriéu : Vaqui ço que dis aquéu que tèn li sèt estello dins sa drecho, aquéu que marcho au mitan di sèt candelabre d’or. Counèisse toun obro, toun trimage e ta coustànci. Sabe que noun pos supourta li meichant : as mes à l’esprovo aquéli que se dison aposto e lou soun pas estènt que lis as trouba messourguié. Manques pas de perseveranço : as agu à soufri en moun noum sènso te jamai lassa. Mai ai contre tu qu’as perdu toun amour proumié. Anen ! rapello-te d’ouunte toumbères, reprènt-te e entourno-te à tis obro proumiero. Senoun vau veni vers tu e levarai toun candelabre de plaço.... senon vos te counverti. Pamens as pèr tu qu’ahisses lis obro di Nicoulaïsto, que, iéu, abourisse tambèn!

Quau a d’auriho entende ço que l’Esperit dis i Glèiso: au vincèire, baiarai à manja d’ou fru de l’aubre de vido qu’es dins lou Paradis de Diéu.

II

Esmerno

A l’Ange de la Glèiso d’Esmerno, escriéu : vaqui ço que dis lou Proumier e lou Darnié, aquéu que mourriguè e revenguè à la vido ! Counèisse tis esprovo e ta paureta, pamens siés riche ! - e counèisse li calounniò d’aquéli que se dison judiéu e lou soun pas mai que soun sinagogo de Satan. Cregnes pas li soufrènço que t’espèron : Veici que lou Diable vai jita d’ùni de vous en presoun pèr vous bouta à l’esprovo e sarés esprouva dès jour de tèms.

Siegues fidèu enjusqu’à la mort e te baiarai la courouno de vido.

Quau a d’auriho entènde ço que l’Esperit dis i Glèiso : lou vincèire aura pas à pati de la segoundo mort.”

III

Pergam

A l'Ange de la Glèiso de Pergam escriéu : Vaqui ço que dis aquéu que tèn l'espaso esfielado à double trencant : sabe ounte demores, aqui monte es lou trone de Satan, mai tenes ferme à moun noum e as pas renega ma fe, meme e dins li jour ounte Antipas, moun temouin fidèu fuguè mes à mort devers vous, aqui ounte Satan demoro. Mai ai quicon contre tu, as aqui de gènt estaca à la dóutrino de Balaam qu'ensignavo à Balac lou biais de mounta uno leco i fiéu d'Israèl pèr que mangèsson de car inmoulado is idolo e se troustituïguèsson. Ansin, as tu tambèn, de gènt estaca à la dóutrino di Nicoulaïsto. Anen ! reprènt-te, senoun vau benlèu veni à tu pèr coumbatre aquéli gènt emé l'espaso de ma bouco.

Quau a d'auriho entènde ço que l'Esperit dis i Glèiso : Au vincèire, baiarai la mauno escoundudo e ié baiarai tambèn un caiau blanc, un caiau pourtant grava un noum nouvèu que degun counèis, franc d'aquéu que lou reçaup.

IV

Tiatiro

A l'Ange de la Glèiso de Tiatiro, escriéu : Vaqui ço que dis lou Fiéu de Diéu que sis iue soun coume uno flamo ardènto e si pèd parier à d'aram precious.

Counèisse ta counducho, toun amour, ta fe, toun service, ta coustànci e tis obro darniero mai aboundanto que li proumiero. Mai ai contre tu que laisses faire Jezabèl aquelo femo que se dis proufetesso, desavio mi serviciau en i'ensinat à se proustitui e à manja de car inmoulado is idolo.

I'ai leissa lou tèms de se counverti mai vòu pas se repenti de sa proustitucioun. Vaqui dounc, la vau jita sus un lié de doulour e plounja dins uno grando aflicioun si compagnoun d'adultàri se se repentisson pas de la counducho qu'elo i'a fai mena. E sis enfant li vau metre à mort ansin tóuti li Glèiso saupran qu'es iéu qu'escrute li rèn e li cor e vous dounarai à chascun segound vosto counducho. Quant à vous-àutri que sias de Tiatiro e partajas pas aquelo dóutrino, vous qu'avès pas couneigu ço que se dis li founsour de Satan, vous declare que vous cargarai pas d'autre-fais, tant soulamen, ço qu'avès tenès lou ferme enjusqu'à ço que vengue.

Lou vincèire, aquéu que restara fidèu à mis obro jusqu'à la fin, ié baiarai poudé sus li nacioun; es em'un espètre de fèrri que li menara parié coume s'espóutis un vas d'argelo. Ansin, iéu tambèn, ai reçaupu poudé de moun paire. E ié dounarai l'Estello dóu matin. Quau a d'auriho, entènde ço de l'Esperit dis i Glèiso !

V

Sardo

“A l’Ange de la Glèiso de Sardo, escriéu : vaqui ço que dis aquéu qu’a li sèt esperit de Diéu e li sèt estello. Counèisse ta counducho, passes pèr èstre vivènt mai siés mort. Mostro-te vigilènt e afermis ço que rèsto e qu’anavo mourri estènt qu’ai pas trouba tis obro acoumplido davans moun Diéu.

Anen ! rappello-te coume as reçaupu e entendu la paraulo, gardo-la e repret-te. Se vihes pas, vendrai coume un raubaire sènso que saches à quento ouro te vendrai sousprene.

A Sardo pamens, d’ùni di tiéu que i’a, an pas embruti si vestimen, marcharan emé iéu vesti de blanc que n’en soun digne. Lou vincèire pourtara de vèsti blanc, e soun noum, l’escafarai pas dóu libre de vido, n’en respoundrai davans moun Paire e sis Ange.

Quau a d’auriho entende ço que l’Esperit dis is Glèiso!”

VI

Filadelfio

“A l’Ange de la Glèiso de Filadelfio escriéu : vaqui ço que dis lou Sant, lou Vertadié, aquéu que tèn la clau de David, aquéu que duerb e degun barrara; aquéu que barro e degun noun pòu durbi. Counèisse ta counducho : vaqui qu’ai mes davans tu uno porto duberto que degun noun pòu barra perço que, maugrat tout pau de puissanço, as garda ma paraulo sènso renega moun noum. Vaqui que li farai veni e se prousteran à ti pèd e recouneitran que iéu, t’ai ama. Estènt qu’as garda ma counsigno de coustànci, iéu tambèn, te gardarai de l’ouro de l’esprovo que vai toumba sus lou mounde entié pèr esprouva aquéli que rèston sus la terro. Vene benlèu, ten ferme ço qu’as perfin que degun raubèsse ta courouno. Lou vincèire lou farai coulouno dins lou tèmple de moun Diéu e n’en sourtira plus jamai e escriéurai sus éu lou noum de moun Diéu e lou noum de la ciéuta de moun Diéu, la nouvello Jerusalem que davalo dóu cèu, de vers moun Diéu, ansin que moun noum à iéu, lou nouvèu.

Quau a d’auriho entende ço que l’Esperit dis i Glèiso”.

VII

L'aoudicèio

A l'Ange de la Glèiso de Laoudicèio, escriéu : Vaqui ço que dis l'Amen, lou Temouin fidèu e vertadié, lou Principe de la creacioun de Diéu. Counèisse ta counducho : siés ni fre ni caud, miés voudiré que siegues l'un vo l'autre. Autambèn estènt que te vaqui tousc, ni caud, ni fre, te vòu bóumi de ma bouco. Pèr ço que dises : “siéu riche, me siéu enrichi e manque de rèn”, veses pas que siés malurous e miserable, e paure, e avugle, e nus ! Adounc te baie un counsèu : croumpo devers iéu d'or purifica au fiò pèr veni riche e de vesti blanc pèr t'abiha e escoundre la vergougno de ta nudeta ; un remèdi enfin pèr t'en oungne lis iue e vèire clar. Iéu, tout aquéli qu'ame, li reprene e li castigue. Anen ! Un pau d'ardour e repret-te. Vaqui que me tene à la porto e pique. Se quaucun escouto ma voues e duerb la porto, intrarai vers éu pèr soupa, iéu proche d'éu e éu proche de iéu.

Lou vincèire, ié dounarai de s'assetta proche de iéu sus moun trone, coume iéu après ma vitòri, m'anère assetta proche de moun paire sus soun trone.

Quau a d'auriho entende ço que l'Esperrit dis i Glèiso.

Li vesioun proufético

Veguère pièi la vesioun que vaqui: uno porto èro duberto dins lou cèu e la voues proumiero qu'aguère agu entendu me parlavo pariero à-n-un brut de toumpeto me disié : “Mounte aqui te farai vèire ço que dèu arriba d'en seguito.

Tant lèu fuguère pres en esperit. E vaqui qu'un trone èro dreissa dins lou cèu e sus aquéu trone èro assetta quaucun... Aquéu que siejavo ansin semblavo un trelus de jaspe vo de sardòni. Em'alentour dóu trone un arc-de-sedo dins de rebat d'esmerauda. Vint-e-quatre sèti envòuton lou trone ounte èro assetta vint-e-quatre Vieiard carga de vèsti blanc e pourtant courouno d'or sus sa tèsto. E dóu trone parton d'uiav, de voues e de tron e sèt lampo de fiò brulon davans éu, es li sèt Esperit de Diéu. Davans lou trone, dirias uno mar lindo coume de cristau. Au mitan dóu trone e à soun entour se tenon quatre Vivènt coustela d'iue en davans e en darrié.

Lou proumié Vivènt sèmblo un lioun, lou segound Vivènt es coume un jouine bioù, lou tresen Vivènt a la caro d'un ome. Lou quatren Vivènt baio d'èr à-n-uno aiglo en plen vòu. Li quatre Vivènt an chascun sièis alo, e soun estela d'iue tout à l'entour e à l'endedins.

Noun decesson, jour e niue, de prouclama:

- “Sant ! Sant ! Sant ! Segnour, Diéu Mèstre de-Tout, Ero, es e vèn”.

E chasque cop que li Vivènt rendran glòri, ounour e acioun de gràci à-n-Aquéu qu'es assetta sus lou trone, à-n-Aquéu que vièu pèr tóuti li siècle di siècle, li vint-e-quatre

Vieiard se prousteron davans Aquéu que sie sus lou trone e adoureron Aquéu que vièu pèr lis eternita dis eternita, e jitéron si courouno davans lou trone en disènt:

- Siéis digne, noste Segnour e noste Diéu de reçaupre la glòri, l'ounour e la puissanço pèr ço qu'es tu qu'a crea tóuti causo, es pèr ta voulounta qu'eisiston e que fuguèron creado.

E veguère dins la man drecho d'Aquéu qu'es asseta sus lou trone un libre roula escrich à l'endrech e à l'envers e sagela de sèt sagèu.

E veguère un Ange puissant prouclama d'uno voues pleno: "Quau es digne de durbi lou libre e de n'en roumpre li sagèu?". Mai degun dins lou cèu, sus la terro vo souto la terro èro capable de durbi lou libre e d'en legi lou tèste. E iéu, plouravo forço estènt que degun èro esta trouba digne de durbi lou libre e de lou legi.

E un di Vieiard me diguè: "Plourés pas, vaqui qu'a rampourta la vitòri lou lioun de la tribu de Juda, lou regréu de Dàvi durbira lou libre di sèt sagèu".

E veguère drech au mitan dóu trone entre li quatre Vivènt e li Vieiard, un agnèu qu'èro coume inmoula, pourtavo sèt bano e avié sèt iue que soun li sèt esperit de Diéu manda sus touto la terro. E l'Agnèu s'envenguè prene lou libre de la man dreche d'Aquéu qu'èro eseta sus lou trone.

Quand aguè pres lou libre, li quatre Vivènt e li vint-e-quatre Vieiard se prousteron davans éu. Cadun tenié uno citaro e de coupo d'or clafido de parfum que soun li preguiero di Sant. Cantavon aquéu cantico novèu: "Siéis digne de prene lou libre e de n'en roumpre li sagèu pèr ço que siés esta inmoula au pres de toun sang as racheta pèr Diéu d'ome de touto raço, lengo, pople e nacioun. E as fa d'éli pèr noste Diéu uno reiauta de prèire que segnourejaran sus la terro".

E veguère e ausiguère la voues d'Ange noumbrous recampa à l'entour dóu trone, di Vivènt e di Vieiard. Eron de miliassado de miliassado e de milié de milié, e cridavon à pleno voues: "Digne es l'Agnèu inmoula de reçaupre la puissanço, la richesso, la sagesso, la forço, l'ounour, la glòri e la lausenjo".

E tóuti li creaturo dins lou cèu e sus la terro, e souto la terro e dins la mar e tóuti lis èstre que se ié trobon, lis entendeguère que disien: "A-n-Aquéu qu'es asseta sus lou trone, e à l'Agnèu, lausenjo, ounour, glòri e douminacioun pèr tóuti li siècle di siècle!".

E li quatre Vivènt diguèron: "Amen"; e li Vieiard se prousteron pèr adoura.

E dins ma vesion quouro l'Agnèu durbiguè lou proumié di sèt sagèu entendeguère un di quatre Vivènt que disié coume uno voues de tron: "Vèn! E agachave... Vaqui qu'apareiguè un chivau blanc, aquéu que lou mountavo tenié un arc. Se ié baié uno courouno pièi s'enanè vincèire pèr vincre encaro:

E quand l'Agnèu durbiguè lou segound sagèu entendeguère lou segound Vivènt crida: vèn!

Alour sourtiguè un autre chivau rouge-fiò, à-n-aquéu que lou mountavo fuguè dona de foro-bandi la pas de la terro pèr que li gènt entre-tuèsson. E ié fuguè baia uno grando espaso.

E quand l'Agnèu durbiguè lou tresen sagèu, entendeguère lou tresen Vivènt que cridavo: Vèn!

E vaqui qu'apareiguè un chivau negre e aquéu que lou pourtavo tenié uno balauso à la man.

E entendeguère au mitan di quatre Vivènt coume uno voues que disié : “Un litre de blad pèr un denié, tres litre d’ordi pèr un denié, quant à l’òli e au vin lou degaies pas.

E quand l’Agnèu durbiguè lou quatren sagèu, entendeguère la voues dóu quatren Vivènt que disié : Vèn!

E vaqui qu’apareiguè un chivau verdastre, aquéu que lou mountavo se ié disié la Pesto, e l’Adès l’acompagnavo. Ié fuguè baia poudé sus un quart de la terro pèr tua pèr l’espaso, la famino, la pèsto e la feruno de la terro.

E quand l’agnèu durbiguè lou cinquen sagèu veguère souto l’autar lis amo d’aquéli que fuguèron inmoula en causo de la Paraulo de Diéu e dóu testimòni que pourtavon. Cridavon d’uno voues forto que disié: “Enjusqu’à quand, Mèstre sant e vertadié esperaras pèr faire justico, à tira venjanço de nosto sang, sus lis abitant de la terro? “.

E ié fuguè baia à chascun uno raubo blanco e ié fuguè di de se teni siau encaro quauque tèms, enjusqu’à ço que fuguèsson au coumplèt si coumpagnoun de service e si fraire que devien èstre mes à mort coume éli.

E quand l’Agnèu durbiguè lou sieisen sagèu, veguère un grand terro-tremo, lou soulèu venguè tant negre coume uno estofo de cren e la luno venguu touto coume de sang, e lis estello dóu cèu toumbèron sus la terro coume toumbon d’uno figuiero sagagnado pèr lou vènt si fruch encaro verd, e lou cèu despareigue coume un libre que s’enroulo, e li mount e lis isclo se derrabèron de sa plaço.

E li rèi de la terro, li dignitàri, li capitani, li riche e li puissant, e tóuti enfin esclau e libre se soun ana escoundre dins li caverno entre li roucas di mountagno.

E diguèron i mountagno e i roucas :”Toumbas sus nous e escoundes-nous pèr nous apara de la fàci d’Aquéu qu’es asseta sus lou trone e de la coulèro de l’Agnèu, estènt qu’es vengu, lou grand jour de sa coulèro e quau adounc pòu teni?”.

Après acò, veguère quatre Ange drech i quatre cantoun de la terro restancant li quatre vènt de la terro pèr que boufèsse pas de vènt sus la terro, ni sus la mar, nimai sus pas ges d’aubre. Pièi veguère un autre Ange mounta dóu soulèu levant que pourtavo lou sagèu dóu Diéu vivènt e cridè d’uno voues forto i quatre ange en quau fuguè douna poudé de devasta la terro e la mar : “Devestés pas la terro, ni la mar, nimai lis aubre avans qu’aguessian marca dóu sagèu lou front di servitour de noste Diéu “.

E entendeguère lou noumbre d’aquéli qu’èron marca dóu sagèu, èron cènt-quarantouatre milo de tóuti li tribu dis enfant d’Israèl.

De la tribu de Juda, douge milo èron marca; de la tribu de Ruben, douge milo; de la tribu de Gad, douge milo; de la tribu d’Aser, douge milo; de la tribu de Nefali, douge milo; de la tribu de Manassé, douge milo; de la tribu de Simeoun, douge milo; de la tribu de Levi, douge milo; de la tribu d’Issacar, douge milo; de la tribu de Zabuloun, douge milo; de la tribu de Jousè, douge milo; de la tribu de Benjamin, douge milo, tóuti marca dóu sagèu.

*

Lou pople di sauva.

Après acò, veguère uno moulounado de mounde que degun poudié denoumbra, de touto nacioun, de touto raço, de tout pople e de touto lengo; dre davans lou trone e davans l'agnèu, vesti de raubo blanco, de rampau à la man. Cridon d'uno voues forto : “Lou salut à noste Diéu qu'es asseta sus lou trone, e à l'agnèu”. E tóuti lis Ange que se tenien à l'entour dóu trone, di Vieiard e di quatre Vivènt, se prousteron davans lou trone de mourre-bourdoun pèr adoura Diéu. Disien : “Amen! Lausenjo, glòri, sagesso, acioun de gràci, ounour, puissanço e forço à noste Diéu pèr tóuti li siècle di siècle. Amen !”; E un di Vieiard prenguè la paraulo e me diguè : “Aquéli gènt vèsti de blanc quau soun e d'ounte venon?”.

Ié respoudeguère : “Mounsegne es tu que lou saup”.

E me venguè : “Es éli que venon de la grande esprovo; an lava si raubo e lis an purificado dins lou sang de l'Agneu.

Vaqui perqué soun davans lou trone de Diéu e lou servon jour e niue dins soun tèmple. E aquéu qu'es asseta sus lou trone expandira sus éli sa tèn-do. Auran plus jamai fam, auran plus jamai se, la cremesoun dóu soulèu lis aclapara pas estènt que l'Agneu que se ten au mitan dóu trone sara soun pastour e li menara vers li sourgènt dis aigo de la vido. E Diéu essugara touto lagremo de sis iue.”

Lou seten sagèu

E quand l'Agneu durbiguè lou seten sagèu, se faguè un grand chut dins lou cèu d'esperaqui meich-ouro.

E veguère li sèt Ange que se tenon davans Diéu e ié fuguè baia sèt troumpeto. E un autre Ange venguè e se placè sus l'autar emé un encensié en or.

Se ié baié forço parfum pèr que lis óufriguèsse, emé li preguiero de tóuti li sant, sus l'autar d'or davans lou trone. E de la man de l'Ange, lou fum di parfum mountè davans Diéu, emé la preguiero di Sant.

Pièi l'Ange agantè l'encensié e l'empliguè dóu fiò de l'autar e s'escampè sus la terro. L'aguè de trounado, e de voues, e d'uiiau, e tout tremoulè.

Li quatre proumiéri troumpeto

E li sèt Ange di sèt troumpeto se preparèron à n'en souna. E lou proumié sounè e i'aguè de grelo e de fiò mescla de sang que fuguèron jita sus la terro. E lou tiers de la terro fuguè counsumi, e lou tiers dis aubre fuguèron counsumi, e touto erbo verdo fuguè counsumido. E lou segound Ange sounè, e quicon coume uno grando mountagno rabinado pèr lou fiò fuguè fita à la mar e lou tiers de la mar venguè de sang. E, dins la

mar, lou tiers di creaturo qu'avien amo mourriguèron e lou tiers di batèu fuguèron destru. E lou tresen Ange souna, e tombè dóu cèu uno grando estelle que flambavo pariero à-n-uno torcho. E tombè sus lou tiers di flume e di sourso. E lou noum de l'estello se dis : “Absinte”. E lou tiers dis aigo se tremudè en absinte e forço mounde mourriguèron d'aquéli aigo vengudo amaro.

E lou quatrenc Ange sounè, e lou tiers dóu soulèu, lou tiers de la luno e lou tiers dis estello fuguèron touca, de tau biais que s'assoumbriguèron d'un tiers e lou jour perdegùe lou tiers de sa clarta e la niue parié.

E veguère e entendeguère uno aiglo voulant au zenit que cridavo d'uno voues forto : “Malur, malur, malur à-n-aquéli que demoron sus la terro quouro restountira la voues di darniéri troumpeto que li tres Ange van faire clanti!”.

La cinquenco troumpeto

E lou cinquenc Ange sounè e veguère uno estello que dóu cèu avié cabussa sus la terro. E ié fuguè baia la clau dóu pous de l'abime. Durbiguè aquéu pous e d'aqui mountè un fum coume lou d'un grand furnas. Lou soulèu e l'èr fuguèron escursi pèr la fumado dóu pous e d'aquelo fumado s'escapèron des sautarello que s'expandiguèron sus la terro. Se ié baiè un poudé parier à-n-aquéu dis escourpioun de la terro. Ié fuguè demanda d'espargna li pradarié, la verduro e lis aubre e de se n'en prene soulamen is ome que pourtarien pas sus lou front la marco dóu sagèu de Diéu; ié fuguè pas baia de li tua mai de li troumenta cinq mes de tèms e aquéu mau-tourment semblarié au mau d'uno picaduro d'escourpioun sus l'ome.

En aquéli jour d'aqui, lis ome cercaran la mort sènso la trouba, voudran mourri e la mort li fugira ! Aquéli meno de sautarello retrasien à de chivau arnesca pèr la guerro, sus sa tèsto se vesié coume de courouno d'or e si fàci semblavon de visage uman, si pèu de capeladuro de femo, e si dènt de cro de lioun, e si pitre de cuirasso de ferre, e lou brut de sis alo lou tarabast di càrri atala d'un fube de chivau se rounsan au coumbat. An de co coume li dis escourpioun que i'a un dard. Es dins sa saco que tenon lou poudé de tourmenta lis ome cinq mes de tèms. An coume rèi à sa tèsto l'ange dis abime, se ié dis en ebriéu “Abaddon” (ço que pòu vouguè dire destrucioun) e en grec “Apollyon” (que se reviro pèr destruisseire).

Lou proumié malur a passa, n'en veici dous autre que li seguisson.

La sieisenco troumpeto

E l'Ange sieisen souna, e entendeguère uno voues que s'envenié di quatre bano de l'atar d'or plaça davans Diéu, disié à l'Ange sieisen que tenié la troumpeto : “Deliéure li quatre Ange que fuguèron encadena en ribo dóu grand flume l'Eufrato. E se descadenè li quatre Ange que se tenien lèst pèr l'ouro, lou jour, lou mes e l'annado pèr fin d'estermina lou tiers dis ome. Soun armado countavo dous cènt milioun de cavalié,

n'entendguère lou noumbre. Es ansin dins ma vesioun que m'apareiguèron li chivau e aquéli que li mountavon; aquéli d'aqui avien de cuirasso de fiò, de jacinte e de sôupre; li tèsto di chivau èro coume de tèsto de lioun e de si bouco sourtié de fiò, de fum e de sôupre. Dins aquéli tres flèu fuguè tua un tiers de l'umanita pèr lou fiò, lou fum e lou sôupre que sourtien de la bouco di chivau. estènt que lou poudé di chivau se trobo dins sa bouco e dins li co. D'efèt si co soun pariero à de serp e en de tèsto, em'aquéli fan mau. E lou restant dis ome qu'avien pas esta tua pèr aquéli flèu se repentiguèron pas dis obro de si man, arrestèron pas d'adoura li demoun e lis idolo d'or, d'argènt, de brounze de pèiro e de bos, que noun podon vèire, entendre nimai marcha. Noun renouncieron à si muertre, ni à si sourcelarié, ni à si desbaucho, ni à si raubamen.

Delai de gràci

E veguère un autre Ange, pouderous que davalavo dóu cèu enmentela d'uno nivoulado emé un arc-de-sedo sus la tèsto, sa caro èro coume lou soulèu e si cambo coume de coulouno de fiò, e tenié à la man un pichot libre dubert. Boutè lou pèd dre sus la mar, e lou gauche sus la terro e cridè d'uno voues forto coume un lioun que rugis. E quouro aguè manda aquéu crid, li sèt tron faguèron restounti sa voues, e quouro li sèt tron aguèron parla m'anère bouta à escriéure, entendguère alor uno voues que venié dóu cèu e disié : “gardo souto lou sagèu dóu secrèt li paraulo di sèt tron, lis escrives pas!”.

E l'Ange qu'aviéu vist dre sus la mar e sus la terro aubourè la man drecho vers lou cèu e jurè pèr aquéu que viéu dins li siècle di siècle, qu'a crea lou cèu e tout ço que caup, qu'a crea la terro e tout ço que caup, qu'a crea la mar e tout ço que caup, i'aura pas pus de tèms. Mai au jour ounte se fara entendre l'Ange seten, quand sounara la troumpeto alor se coumplira lou mistèri de Diéu segound la bono nouvello qu'a anóuncia à si servitour, li proufèto.

E la voues qu'aviéu entendudo me parlè mai e me diguè: “Vai-t'en prene lou pichot libre dubert dins la man de l'Ange que se ten dre sus la mar e sus la terro”.

E me gandiguère vers l'Ange pèr ié demanda de me baia lou pichot libre. Me diguè: “Aganto-lou e manjo-lou, emplira toun vèntre d'amarun, mai dins ta bouco sara dous coume de mèu”.

Reçaupère lou pichot libre de la man de l'Ange e l'evalère. Dins ma bouco èro dous coume de mèu, mai quand l'aguère manja empliguè moun vèntre d'amaresso. Pièi me fuguè di: “Te fau mai proufetisa sus forço pople, forço nacioun, forço lengo e forço rèi”.

Lou tèmple

E me fuguè remés uno cano, uno meno de bagueto en me disènt: “Levo-te pèr canaja lou Tèmple de Diéu, l'autar e lis adouratour que se ié trobon. Mai lou pàti à l'endeforo dóu Tèmple laisso-lou de coustat, lou mesures pas estènt qu'es esta baia i nacioun

pagano e chaupinaran la Vilo Santo quaranto dous mes de tèms. Mai dounarai à mi dous temouin vèsti de sa de proufetisa douge cènt sièisanto jour de tèms. Es li dous óulivié e li dous candelié que se tenon davans lou Mèstre de la terro. E se quaucun ié voulié faire de mau, un fiò gisclara de sa bouco e devourira sis enemi. O, quau s'avisarié de ié faire de mau, es ansin que déurié peri. Eli an lou poudé de barra lou cèu pèr que toumbèsse pas de plueio tout lou tèms de sa proufecio. An tambèn lou poudé de chanja lis aigo en sang e de frapa la terro de touto meno de plago tant que voudran. E quand auran acaba de rendre temouniage la Bèstio que sort de l'abime ié fara la guerro, e li vinceira, e li tuara. E si cadabre jasiran sus la plaço de la grando ciéuta que se ié dis simbolicamen, Soudome e Egito; es aqui que lou Segnour es esta crucifia.

D'ome de tóuti li pople, raço, lengo e nacioun vendran vèire si cadabre tres jour e miejo de tèms sènso que ié siegue permés de li metre au toumbèu. Lis abitant de la terro se n'en regaudiran e se n'en felicitaran e s'escambiaran de presènt pèr ço que li dous proufèto lis avien tourmenta. Mai après aquéli tres jour e miejo, lou boufe de vido, que vèn de Diéu, intrè en éli e se tanquèron sus si pèd. Alor uno grando pòu toumbè sus aquéli que li regardavon. E s'entendeguè uno voues pouderoso venènt dóu cèu que ié disié: "Mountas aqui!".

Mountèron adounc au cèu dins la nuado e sis enemi li regardavon. A-n-aquelo ouro d'aqui, i'aguè un grand terro-tremo e lou desen de la vilo toumbè. E dins lou tremoulun periguèron sèt milo noum d'ome. Li subre-vivènt, poussedi de pòu, rendiguèron glòri au Diéu dóu Cèu.

Lou segound "Malur" a passa; veici que lou tresen "Malur" aproche lèu.

La setenco troumpeto

E l'Ange seten sounè. E i'aguè dins lou cèu de fòrti voues que disien: "La reiauta dóu mounde aparten d'aro en lai à noste Segnour ansin qu'à soun Crist; regnara dins li siècle di siècle. E li vint-e-quatre Vièiard, que soun asseta sus li trone davans Diéu, se prousterne de mourre-bourdoun e adourèron Diéu en disènt: "Te rendèn gràci, Segnour Diéu, Tout pouderos, tu que siés, tu qu'ères ! As pres en man ta grando puissanço e establi toun regne".

Li nacioun avien pres la coulèro mai ta coulèro à tu es vengudo, e lou tèms de juja li mort, lou tèms de recoumpensa ti servitour, li proufèto, li sant e quéli que cregnon toun noum grand e pichot, lou tèms de destruire aquéli que destruson la terro".

E lou Tèmple de Diéu qu'es dins lou cèu se durbiguè, e l'Arco d'Allianço apareiguè dins soun Tèmple. I'aguè d'uiou, e de voues, e de trounado, e un tremoulun e uno forto gralado".

La femo e lou dragoun

Un signe grandaras apareiguè dins lou cèu: uno femo enmantelado de soulèu, la luno soutu li pèd e sus la tèsto uno courouno de douge estello; es prens e crido dins li douleur

e lou mau-d'enfant.

Pièi un autre signe apareiguè dins lou cèu : un dragounas, rouge fiò, emé sèt tèsto e dès bano, e sus si tèsto sèt couroun. Sa co escoubo lou tiers dis estello dóu cèu e lis escampo sus la terro. Lou Dragoun se tenié davans la Femo qu'anavo enfanta pèrfin de devouri l'enfant tant lèu nascu.

Or, la Femo meteguè au mounde, un enfant mascle, aquéu que dèu mena tóuti li nacioun em'un espètre de ferre. L'enfant fuguè enleva enjusque vers Diéu e soun trone, entre que la Femo s'enfugissié au desert ounte Diéu i'avié prepara un recàti pèr que ié siegue nourrido douge cènt sieissantó jour.

E i'aguè uno guerrou dins lou cèu : Miquèu e sis Ange coumbatiguèron lou Dragoun, e lou Dragoun tambèn se batiguè emé l'ajudo de sis Ange mai aguèron pas lou dessus e perdiguèron sa plaço dins lou cèu.

Adounc se foro-bandiguè, lou Dragounas, lou serpatas anti, lou que se ié dis lou Diable vo lou Satanas, aquéu qu'esgaravo lou mounde entié, lou jitèron sus la terro e sis ange em'eu.

E entendeguè dins lou cèu uno voues de bounèu, disié : "Vaqui aro, la vitòri, la puissanço e la reiauta de noste Diéu e lou poudé de soun Crist ! Estènt que l'acusatour de nòsti fraire es esta foro-bandi, éu que lis acusavo jour e niue davans noste Diéu. E éli l'an vincu pèr lou sang de l'Agnèu e pèr lou temouniage de soun martire que mespresèron la vido jusqu'à n'en mourri. Fugues adounc dins la joio, tu, lou cèu emai vous tóuti que ié demouras. Mai malur à vous la terro e la mar pèr-ço-que lou demoun es davala vers vous frenissènt de coulèro en saupènt que ié soubravo gaire de tèms.

E quand lou Dragoun veguè qu'èro jita sus la terro, se meteguè à persegui la Femo qu'avié mes au mounde l'enfant mascle. Mai la Femo reçaueguè li dos alo de la grandó aigo pèr voula au desert enjusqu'au recàti ounte, liuen dóu serpatas, dèu èstre nourrido un tèms e de tèms e la mita d'un tèms.

Lou Serpatas boumis alor de soun bè coume un flume d'aigo darrié la Femo pèr que fuguèsse empourtado.

Mai la terro venguè au secous de la Femo, durbènt la bouco engouliguè lou flume que lou Dragoun avié boumi de sa goulo. Alor lou Dragoun prenguè la coulèro contro la Femo e s'enanè faire la guerrou contro lou restant de si drole, li qu'óubeisson i coumendamen de Diéu e gardon lou temouniage de Jesu.

E me teniéu sus l'areno de la mar. E veguè mouna de la mar uno Bèsti qu'avié dès bani e sèt tèsto emé sus si bano dès diadèmo e sus si tèsto de noum blasfemadou. Aquelo Bèstio semblavo à-n-uno pantèro, si pato èron coume aquéli d'un ourse e sa goulo coume aquelo d'un lioun.

Lou Dragoun, ié baiè sa puissanço e soun trone emé un grand poudé. Uno de si tèsto pareissié blessado à mort, mai sa plago mourtalo èro estado garrido: Alor esmeravhado, la terro entiero seguiguè la Bèstio. Se prousternèron davans lou Dragoun qu'avié baia poudé à la Bèstio e se prousternèron davans la Bèstio, en disènt : "Qau es parier à la Bèstio? E quau pòu lucha contro elo?".

E ié fuguè baia uno bouco que prouferavo de paraulo d'ourguei de de blasfèmo e ié fuguè baia poudé de manoubra quaranto dous mes de tèms. Alor durbiguè la bouco pèr

prouferi de blasfèmo contro Diéu, blasfema contro soun noum e sa demoro, e aquéli que rèston dins lou cèu. E ié fuguè douna de faire la guerro i sant e de li vincre. Se ié baiè poudé sus tóuti li raço, pople, lengo e nacioun. E tóuti lis abitant de la terro l'adouraran, aquéli que lou noum se trobo pas escri despièi la creacioun dóu mounde dins lou libre de vido de l'Agnèu esgourja.

Qu'aquéu qu'a d'auriho, entende! Se quaucun meno en cativeta anara en cativeta, se quaucun tuo emé lou glàsi perira pèr lou glàsi. Vaqui la coustànci e la fe di sant.

La Bèstio de la terro

E veguère uno autro Bèstio mounta de la terro poutavo dos bano coume un agnèu mai parlavo coume un dragoun. Apraticavo tout lou poudé de la proumiero Bèstio davans elo e fasié de tau biais que la terro e tóuti li que la poplon adouresson la proumiero Bèstio que sa plago mourtalo èro estado garrido.

E acoumpliguè de grand proudige enjusqu'à faire davala à bèu iue vesènt, lou fiò dóu cèu sus la terro e pèr aquéli proudige que ié fuguè douna de coumpli au service de la Bèstio desavio lis abitant de la terro, en ié demandant de dreissa un image en l'ounour de la Bèstio que bleissado pèr lou glàsi a représ vido.

Se ié baiè tambèn d'anima l'image de la Bèstio pèr que parlèsse e faguèsse de tau biais que tóuti aquéli que se prousternavon pas davans l'image de la Bèstio sieguèsson tua. E pèr tóuti, pichots e grand, riche e paure, libre e esclau, faguè de guiso que se ié meteguèsse uno marco sus la man drecho e sus lou front e que degun noun pousquèsse croumpa vo chabi se noun es marca dóu noum de la Bèstio vo de la chifro de soun noum

Es aqui que fau de judice ! que l'ome qu'a de sen calcule la chifre de la Bèstio, es uno chifro d'ome. Aquelo chifro es sièis cènt setanto sièis.

L'Agnèu e si disciple

E veguère l'Agnèu dre sus lou mount Sioun, em'èu li cènt quaranto-quatre milo que porton escri sus lou front, lou noum de l'Agnèu e aquéu de soun paire. E entendeguère uno voues que venié dóu cèu coume lou brut di gràndis aigo vo aquéu d'uno trounadisso d'un viólènt aurige, a aquéu brut me fasié sounja à de jougaire de citaro toucant soun estrumen. Cantavon un cantique nouvèu davans lou trone e davans li quatra Vivènt e li Vièiard. E degun poudié aprene aquéu cant senoun li cènt quarnto quatre milo, li racheta de la terro.

Aquéli se soun pas ensali emé li femo, soun vierge. Aquéli seguisson l'agnèu ounte qu'ane. Soun esta racheta dóu mitan dis ome coume premice pèr Diéu e pèr l'Agnèu. Jamai sa bouco a messourga, soun sènso taco.

Li tres Ange

E veguère un autre Ange que voulavo au zenit, pourtant uno bono nouvello eternalo pèr anóuncia à-n-aquéli que demorron sus la terro, à touto nacioun, raço, lengo e pople. Disié d'uno voues forto : “Cregnes Diéu rendes ié glòri, car es vengudo l'ouro de soun jujamen, e prousternas-vous davans aquéu qu'a fa lou cèu e la terro e la mar e li sourgènt d'aigo”.

E autre Ange, un segound, venguè à sa seguido, en disènt :”Es toumbado, es toumbado, Babilouno la grando, èlo qu'a abéura tóuti li nacioun dóu vin de la furour, aquéu de sa lussùri”.

Un autre Ange un tresen lou seguiguè disènt d'uno voues forto: “Se quaucun adoro la Bèstio e soun image e n'en reçaup la marco sus soun frouit e sus sa man, béura, éu tambèn, lou vin de la furour de Diéu, versa sènso mescladisso dins la coupo de sa coulèro e sara tourtua pèr lou fiòc e lou sóupre davans lis Ange sant e davans l'Agnèu. E lou fum de soun suplice mounto pèr li siècle di siècle. Noun an ges de repaus, ni lou jour, ni la niue aquéli qu'adouron la Bèstio e soun image, e aquéli que reçaupon la marco de soun noum”. Aqui se vèi la perseveranço di sant aquéli que gardon li coumendamen de Diéu e la fe en Jesu. E entendeguère uno voues vengudo dóu cèu que me disié: “Escriéu: urous, desenant, li mort que moron dins lou Segneur! O, diguè l'esperit de Diéu, que repausèsson de si peno estènt que sis obro lis acoumpagnon”.

Meissoun e vendèmio

E veici qu'apareiguè à mis iue uno nuado blanco ounte quaucun èro asseta à-n-un fiéu d'ome. Avié sus sa tèsto uno courouno d'or e tenié dins sa man uno fauciho agusado. Pièi, un autre Ange sourtiguè dóu tèmple e cridè d'uno voues dindarello à-n-aquéu qu'èro asseta sus la nuado: “Mando ta fauciho e meissouno, l'ouro de maissouna es vengudo, la meissoun de la terro es maduro”.

Alor aquéu qu'èro d'assetoun sus la nuado, mandè sa fauciho sus la terro e la terro fuguè meissounado. Un autre Ange sourtiguè tambèn dóu Tèmple qu'es dins lou cèu, tenié éu mai uno serpeto agusado. Pièi un autre Ange sourtiguè de l'autar, aquéu qu'a poudé sus lou fiò, e cridè d'uno voues puissantò à-n-aquéu que tenié la serpeto agusado: “Mando ta serpeto agusado e vendèmio li grapo de la vigno de la terro, li rasin soun madur”. L'Ange mandè sa serpeto sus la terro, n'en vendemiè la vigno e véujè lou tout dins la cuvo, l'inmenso cuvo de la coulèro de Diéu! Aquelo d'aqui fuguè foulado en deforo de la vilo e n'en coulè de sang que mountè enjusqu'au mors di chivau sus uno estirado de milo sièis cènts estade.

*

Lou cantico de Mouïse e de l'Agnèu

Veguère mai dins lou cèu un proudige, grand e meravious Sèt Ange pourtant sèt flèu, li darnié, estènt que devon counsuma la coulèro de Diéu. E veguère coume uno mar de cristau mesclado de fiò, e li vincèire de la Bèstio, de soun image e de la chifro de soun noum, dre proche d'aquelo mar cristalino. Tenien à la man lis Arpo de Diéu. Cantèron lou cantico de Mouïse, lou servitour de Diéu, e lou cantico de l'agnèu: “Grando e maraviouso soun tis obro, Segnour Diéu, Tout-Pouderous, juste e vrai soun ti camin, Rèi di nacioun, quau Segnour, noun te cregnirié? Quau noun rendrié glòri à toun noum? Soulet siés sant ! Tóuti nacioun vendran se prousterne davans tu estènt que ti jujamen se soun manifesta”.

Li sèt flèu di sèt coupo

E après acò, ai vist se durbi dins lou cèu lou Tèmplo que se ié trobo la tèndo dóu Temouniage d'ounte sourtiguèron li sèt Ange di sèt flèu pourtant de vèsti de lin pur, esbléugissènt, e sarra au pitre pèr de cinturo d'or.

Pièi un di quatre Vivènt baiè i sèt Ange sèt coupo d'or emplido de la furour de Diéu que vieu pèr li siècle di siècle. E lou Tèmplo se rampliguè d'uno fumado bandido pèr la glòri de Diéu e pèr sa puissanço, ansin degun pousqué penetra dins lou Tèmplo enjusqu'à ço que fuguèsson coumpli li sèt flèu di sèt Ange. E entendeguère uno voues que, dóu Tèmplo, cridavo i sèt Ange: “Anas-vous-en expandi sus la terro li sèt coupo de la furour de Diéu”.

Lou proumié s'enanè e versè sa coupo sus la terro, venguè alor un ulcèro marrit e pernicious sus lis ome que pourtavon la marco de la Bèstio e sus aquéli que se prousternavon davans soun image.

Lou segound escampè sa coupo dins la mar. Fuguè de sang coume lou d'un cadabre, e tout èstre vivènt dins la mar mourriguè.

Lou tresen versa sa coupo dins li flume e li sourgènt d'aigo : Fuguè de sang e entendeguère l'Ange dis aigo que disié: “Siés juste, tu que siés, tu que fuguères, tu lou sant pèr-ço qu'as rendu aquéu jujamen! An versa lou sang di sant e di proufèto, i'as baia de sang à béure, lou meriton bèn!”.

E entendeguère l'autar que disié: “O, Segnour, Diéu Tout-Pouderous, ti jujamen soun vrai e juste”.

E lou quatre expandiguè sa coupo sus lou soulèu e ié fuguè baia de brula lis ome pèr soun fiò. Lis ome fuguèron crema de bruladuro terrible e blasfemèron lou noum de Diéu que ten aquéli flèu en soun poudé, e se repentiguèron pas pèr ié rèndre glòri.

E lou cinquen véujè sa coupo sus lou trone de la Bèstio: soun reiaume cabussè dins l'escuresino. Li gènt se mourdien la lengo de doulor e blasfemavon lou Diéu dóu cèu pèr sa doulor e sis ulcèro sèns se repenti de sis agissamen à-n-éli.

E lou sieisen, versè sa coupo sus lou flume, lou grand flume Eufrato, e l'aigo dóu flume se dessequè pèr prepara la routo di rèi dóu soulèu levant.

Pièi veguère sourti de la bouco dóu Dragoun, d'aquelo de la Bèstio e d'aquelo dóu faus proufèto tres esperit impur, coume de granouio. D'efèt, es d'esperit demounia que fan de proudige e s'en van vers li rèi dóu mounde entié, li rassembra pèr la guerro dóu Grand Jour dóu Diéu Tout-Pouderous.

Veici que vene coume un raubaire. Urous aquéu que viho e gardo si vèsti pèr pas anan e leissa vèire sa vergougno. E li recampèron dins lou lio que se dis en Ebriéu, Harmagedon. E l'Ange seten expandiguè sa coupo dins lis èr. Alor sourtiguè dóu Tèmplo, proche dóu trone, uno voues forto que disié: "N'es fa!". E i'aguè d'uiiau, de voues, de trounado e un grand terro-tremo. Despièi que i'a d'ome sus la terro, s'es jamai vist parié tremoulun. autant grand!.

La grando ciéuta s'esclapè en tres, e li ciéuta di nacioun se derrunèron, e Babilouno la grando tournè à la memòri de Diéu pèr ié baia la coupo ounte bouiouno lou vin de sa coulèro. Tóuti lis isclo s'enfugiron e se troubè plus de mountagno.

E d'enòrmi greoun que pesavon pas luen d'un talènt toumbèron dóu cèu sus lis ome. E lis ome blasfemèron Diéu pèr encauso d'aquèu flèu de grelo estènt qu'èro bèn un terrible flèu.

La cabussado de Babilouno

E un di dèt Ange qu'avien li sèt coupo me venguè dire: "Vene que te moustrèsse lou jujamen de la grando panturlo assetado en ribo di gràndi aigo, es em'elo qu'an fournica li rèi de la terro e lis abitant de la terro se soun enebria dóu vin de sa proustitucioun.

Me traspourtè en esperit dins un desert e veguère uno femo assetado sus uno Bèstio escarlato, cuberto de noum blasfematòri qu'avié sèt tèste e dèz bano. La femo èro vestido de pourpro e d'escarlato, esbrihaudavo d'or, de peirarié e de perlo. Avié en man uno coupo en or clafido d'abouminacioun emé lis impureta de sa proustitucioun. Sus soun front un noum èro escri, un mistèri! "Babilouno la grando maire di panturlo e dis abouminacioun sus la terro". E veguère aquo femo s'enebria dóu sang di sant e dóu sang di temouin de Jesu. En la vesènt fuguère palafica, dins un grand estounamen mai l'Ange me diguè: "Perqué t'estounes? Te vau dire, iéu, lou mistèri d'aquelo femo e de la Bèstio que la porto la Bèstio di sèt tèsto e di dèz bano. La Bèstio que veguères, èro mai es plus. Vai mounta de l'Abime e ana à sa perdo, e lis abitant de la terro que soun noum fuguè pas escri despièi la creacioun dóu mounde dins lou libre de la vido, s'esmeraviharan en veguènt la Bèstio de ço qu'èro e qu'es pas plus, e repareissira. Aqui, fau de l'inteligènci, aquelo qu'a de sagesse. Li sèt tèsto soun sèt coulino sus li quàli la femo es assetado. Es tambèn, sèt rèi: cinq soun toumba, un es aqui aro, lou darnié es pas encaro vengu e quand vendra faudra que demourèsse gaire. E la Bèstio qu'èro e qu'es plus es d'esperelo lou vuechen rèi, fai partido di sèt, s'envai à sa perdo.

E li dèz bano qu'as vist soun dèz rèi qu'an pas encaro reçaupu la reiauta mai reçaupran un poudé coume rèi pèr uno ouro emé la Bèstio. Aquéli an tóuti un dessen uni, baia sa puissanço, e soun poudé à la Bèstio. Faran la guerro à l'Agnèu e l'Agnèu li vencira pèr-ço-qu'es Segneur di Segneur e Rèi di Rèi emé li siéu que se ié dis lis apelat, lis elegit, li fidèu".

Pièi me diguè: “Lis aigo qu’as vist ounte la panturlo es assetado, es de pople, de foulo, de nacioun e de lengo. E li dès bano qu’as vist emai la Bèstio ahira la panturlo la despuiaran e la metran nuso, e manjaran si car e la counsumiran pèr lou fiò. Car Diéu i’a mes au cor de realisa soun dessén, remettre à la Bèstio lou poudé reiau qu’an jusqu’à ço que siegue coumplido la paraulo de Diéu. E la femo qu’as visto, es la grando ciéuta que ten lou poudé reiau sus li rèi de la terro”.

Après acò, veguère davala dóu cèu un autre Ange emé uno autourita tant grando que la terro fuguè iluminado de sa glòri. E cridè d’uno voues forto: “Es toumbado, es toumbado Babilouno la grando, es devengudo uno demoro di demoun, un recàti pèr touto meno d’esperit impur, un repaire pèr touto merço d’aucèu impur e ahissable. Pèr-ço que tóuti li nacioun an begu dóu vin de sa furour de proustitioun e li rèi de la terro se soun proustituï em’elo, e li marchand de la terro se soun enrichi de soun lùssi descaussana.

Pièi entendeguère mai uno voues venènt dóu cèu que disié: “Sourtès, o moun pople, pèr pas participa à si peccat e pas reçaupre si flèu, que si peccat soun amoulouna enjusqu’au cèu e Diéu s’es ramenta sis iniquita. Pagas-la de sa proprio mounedo; Rendès-ié au double segound ço qu’a fa. Dins la coupo ounte a versa, versas-ié lou double. Autant a estalouira la glòri e lou lùssi, autant dounas-ié de tourturo e de dòu. Car dins soun cor: “Siéu assetado en rèino e siéu pas véuso e jamai counetraï lou dòu. Vaqui perqué en un soul jour arribaran si flèu: pèsto, dòu, e famino. E sara counsumado pèr lou fiò pèr-ço qu’es pouderous lou Segneur Diéu que l’a jujado”.

Lamentacioun sus Babilouno

Alor plouraran e se lamentaran sus elo, li rèi de la terro qu’an parteja sa proustitioun e soun lùssi quand veiran la fumado de si flamo mai restaran à luen de pòu de si tourturo e diran: “Malur! Malur! Grando ciéuta, Babilouno, ciéuta puissant! en uno ouro es susvengu toun jujamen!”.

E li marchand de la terro plourèron e menèron dòu en causo d’elo, pèr-ço que degun croumpara plus sa carguesoun, carguesoun d’or, e d’argènt, e de pèiro precioso, e de perlo, e de lin fin, e de pourpro, e de sedo, e d’escarlato, e de tout bos de tuia, e de tout óujèt en ivòri, e de tout óujèt de bos precios, e de brounze, e de ferre, e de maubre, la canelo, lou pebre giroufla e li parfum, la nerto, e l’encens, lou vin e l’òli, la farino e lou blad, lou bestian e lou fedan, li chivau e li càrri, lis esclau e la marchandiso umano...

E li fru madur que coubessejavo toun amo, s’en soun ana, luen de tu, e tout lou lùssi e l’esplandour a desapareigu pèr tu, e plus jamai se retrouvera!”.

Li marchand qu’enrichissié en ié vendènt tout acò se tendran luen de pòu de sa tourturo, en plourant e menan dòu, diran: “Malur! Malur! Grando ciéuta, vestido de lin fin, de pourpro e d’escarlato, touto esbrihaudanto d’or, de pierarié e de perlo, e en uno ouro fuguè despuiado de tant de richesso.

E tóuti li capitani e tóuti li caboutaire, li marin e tóuti li travaiaire de la mar se tenguèron au luen e cridavon en regardant la fumado de si flamo: “Dequé i’avié de parier à-n-aquelo grando ciéuta? E jitavon de pússo sus sa tèsto e cridavon plourant e

menant d'ou: "Malur! Malur! Grando ciéuta que soun ópulènci enrichissié tóuti aquéli qu'avien de batèu en mar, en uno ouro es estado devastado!".

O cèu, siegues en linfo à soun respèt d'elo e vous li sant, lis aposto e li proufèto, car Diéu en la jujant vous a rendu justiço. Alor un Ange puissant prenguè uno pèiro pariero à-n-uno grosso molo e la jité dins la mar en disènt: "Ansin, d'un cop, se jitara Babilouno, la grando ciéuta, e plus jamai se retroubara".

La musico di citaristo e jougaire d'àutris estrumen, flutisto e troumpetisto devers tu s'entendran plus jamai. E ges d'artisan de tout mestié vers tu se troubara jamai plus, e lou brut de la molo vers tu s'entendra jamai plus. La lus de la lampo devers tu brihara jamai plus. La voues dóu nòvi e de la novò vers tu s'entendran jamai plus pèr-ço-que ti marchand èron li grand de la terro e ti sourcelage an esmara tóuti li nacioun. E es en elo que s'es trouba lou sang di proufèto e di sant e de tóuti aquéli que soun esta escoutela sus la terro".

Après acò, entendeguère dins lou cèu coume la grando voues d'uno foulo immenso que prouclamavo: "Alleluia! Salut e glòri e puissanço apartenon à noste Diéu car si jujamen soun vrai e juste. A juja la grando panturlo qu'a courroumpu la terro pèr sa proustitucioun, e a venja sus elo lou sang de si servitour". Un segound cop la forto voues reprenquè: "Alleluia! La fumado de sa flamo s'aubouro pèr li siècle di siècle". Alor li vint-e-quatre Vièiard e li quatre Vivènt se prousternèron pèr adoura Diéu qu'es asseta sus lou trone, e disien: "Amen! Alleluia!". E dóu trone sourtiguè uno voues que cridavo: "Lausenjas noste Diéu vous tóuti que lou servissès e lou cregnas dóu mai pichot au mai grand. Alor entendeguère uno voues coume lou chafaret d'uno foulo immenso, e coume lou brounzimen di gràndis aigo, e coume un rouncamen de trounadisso que prouclamavo: "Alleluia! Lou Segnour noste Diéu a pres poussessioun de soun regne, eu, lou Tout-Pouderous. Sieguen dins l'alegrosso e dins la joio, rendèn glòri à Diéu que veici li noço de l'Agnèu e sa femo s'es parado de si jouiéu e ié fuguè baia de se vesti de lin fin, pur e resplendissènt, lou lin es d'efèt lis obro de justiço di sant. Pièi me diguè: "Escriéu: urous li que soun counvida au repas de noço de l'Agnèu!". E d'apoundre: "Aquéli paraulo de Diéu soun vertadiero".

Me prousternère à si pèd pèr l'adoura mai me digué: "Noun, fai subre-tout pas acò! siéu un servitour coume tu e ti fraire que gardon lou temouniage de Jesu. Es davans Diéu que te debes prousterna! que lou temouniage de Jesu es l'esperit de la proufecò".

Alor veguère lou cèu dubert, e vaqui un chivau blanc, aquéu que lou mounto se ié dis "Fidèu" e "veridi". Jujo e fai la guerro emé justiço. Sis iue soun uno flamo ardènto. Sus sa tèsto a de noumbrous diadèmo e a un noum escri que degun counèis senoun éu. Es vesti d'un mantèu trempé de sang e lou noum que porto es "lou Verbe de Diéu". Lis armado celesto lou seguissou sus de chivau blanc vesti de lin fin, blanc e pur. De sa bouco sort uno espaso aceirado pèr tabassa li nacioun. Es éu que li menara emé un espètre de ferre; es éu que foulara la cuvo dóu vin de la furioso coulèro de Diéu, Tout-Pouderous. Un noum es escri sus soun mantèu e sus sa cueisso: Rèi di Rèi e Segnour di Segnour.

Pièi veguère un Ange dre dins lou soulèu, e cridavo d'uno voues forto à tóuti lis aucèu que volon en plen cèu: "Venès, acampas-vous pèr lou grand repas de Diéu, pèr manja la car di rèi, la car di grand capitani, la car di puissant, la car di chivau e d'aquéli

que li mounton, la car de tóuti li gènt, libre e esclau, pichots e grand”.

Alor veguère la Bèstio emé li rèi de la terro e sis armado rassemblado pèr faire la guerro au cavalié e à soun armado. Mai la Bèstio fuguè caturado e m'élo lou faus proufèto, aquéu qu'avié fa davans elo li proudige qu'an esmara aquéli que porton la marco de la Bèstio e aquéli que se prousternon davans soun image. Tóuti fuguèron jita vivènt dins l'estang de fiò embrasa de sôpre. Tóuti lis autre fuguèron tua pèr l'espaso dóu cavalié que sourtié de sa bouco e tóuti lis aucèu s'assadoulèron de si car.

Lou regne de milo annado

Pièi veguère un Ange davala dóu cèu, tenié dins sa man la clau de l'Abime e uno grando cadeno. Agantè lou Dragoun, l'antique serpatas, qu'es lou Diable e Satan, e l'encadenè pèr milo an de tèms. Lou jita dins l'Abime, tirè sus éu li ferrou e boutè li sagèu pèr l'empacha d'esmara li nacioun enjusqu'à ço que li milo an fuguèsson acaba. Après acò, dèu èstre destaca pèr un brèu de tèms. E veguère de trone ounte s'assetèron e se ié remeteguè lou jujamen, ai encaro vist lis amo d'aquéli que fuguèron decapita pèr l'encauso dóu temouniage de Jesu e pèr l'encauso de la Paraulo de Diéu e qu'avien pas adoura la Bèstio e soun image e noun avien reçaupu sa marco sus lou front e sus li man. Revinguèron à la vido e regnèron emé lou Crist milo an de tèms. Lou restant di mort noun pousquèron revieure enjusqu'à ço que li milo an fuguèsson acaba. Es la proumiero resurreicioun! Urous e sant aquéu qu'a participa à la proumiero resurreicioun! Sus aquéli d'aqui, la segoundo mort a pas ges de poudé mai saran Prèire de Diéu e dóu Crist e regnaran em'èu milo an de tèms.

E quand li milo an saran acaba, Satan sara deliéura de sa presoun, s'enanara esmara li nacioun que soun i quatre cantoun de la terro, Gog e Magog, e li rassemblera pèr la guerro, éli que sount tant noumbrous que la sablo de la mar. Mountèron sus touto l'estendudo dóu país pièi investiguèron lou camp di sant e la Ciéuta bèn amado, mai un fiò davalè dóu cèu e li devouriguè.

E lou Diable que lis avié sedu, fuguè jita dins l'estang de fioc e de sôpre ounte soun tambèn la Bèstio e lou faus proufèto, ié saran tourtura jour e niue pèr li siècle di siècle”.

Lou jujamen darnié

E veguère un grand trone blanc e Aquéu que i'èro asseta dessus. Lou cèu e la terro s'enfuguèron davans sa fâci sènso leissa de traço. E veguère li mort, grand e pichot, dre davans lou trone. Se durbiguè de libre, pièi encaro un autre libre, lou libre de la vido. E li mort fuguèron juja segound ço qu'avien fa, d'après ço qu'èro escri dins li libre.

La mar rendiguè li cors que caupié: la Mort e l'Hades rendiguèron tambèn aquéli que gardavon e cadun fuguè juja segound sis obro. E la mort e l'Hadès fuguèron jita dins l'estang di fiò. Es la segoundo mort aquel estang de fiò. E tóuti aquéli qu'èron pas escri sus lou libre de la vido fuguèron bandi dins l'estang de fiò.

La Jerusalèn nouvello

E veguère un cèu nouvèu e uno terro nouvello, d'efèt lou proumié cèu e la proumiero terro avien dispareigu e de mar, n'i'avié plus. E veguère la Ciéuta Santo, la Jerusalèn que davalavo dóu cèu d'encò Diéu, lèsto coume uno novio pimpado pèr soun ome.

E entendeguère uno voues puissant que s'envenié dóu trone divin e clamavo: "Vaqui la demoro de Diéu emé lis ome. Demourara em'éli e saran soun pople. Diéu, éu meme, sara em'éli. Eissugara touto lagremo de sis iue; de mort n'i'aura plus; de plour, de crid, de peno, n'i'aura plus, pèr-ço-que l'ancian mounde se n'es ana.

E aquéu qu'es asseta sus lou trone diguè: "Vèici que fau touto causo nouvello" e apoundeguè: "Escriéu: Aquéli paraulo soun fidèlo e veridico". E diguè mai: "N'es fa! Siéu l'Alfa e l'Oumega, lou Principe e la Fin; aquéu qu'a se, iéu, ié baiarai l'aigo de la sourso de vido à gratis. Tau sara l'eiretage dóu vincèire, sarai soun Diéu e ,éu, sara moun fiéu. Mai li lache, lis incredule, lis abouminable, lis assassin, li desvergougna, li masc, lis idoulatro, basto, touti lis ome de messorgo, sa plaço es dins l'estang de fioc e de sóupre. Es la segoundo mort.

E arribè un di sèt Ange que tenien li sèt coupo emplido di sèt darnièri flèu . S'envenguè me dire: "Vene que te mostre l'espousado, la Femo de l'Agnèu".

M'empourtè en esperit; e me moustrè, la Ciéuta Santo, Jerusalèn que davalavo dóu cèu d'encò Diéu.

Resplendissié de la glòri de Diéu. Soun esclat semblavo au trelus d'uno pèiro di mai precioso coume lou jaspe cristalin. Avié uno grand e nauto muraio, emé douge porto gardado de douge Ange; de noum i'èron escri qu'èron li douge tribu dis enfant d'Israèu. L'avié tres porto au levant, tres à l'uba, tres à l'adré e tres au couchant. Lou bàrri de la vilo repauso sus douge assiso, pourtant chascuno li douge noum dis aposto e de l'Agnèu. E aquéu que me parlavo tenié uno cano en or, pèr caneja la vilo, si porto e si bàrri. La ciéuta fasié lou carrat, sa loungour èro egalo à sa larjour. La mesurè adounc emé uno cano siegue douge milo estade; sa loungour, sa larjour emai soun autour èron egalo. E canejà lou bàrri: siegue cènt quaranto quatre couidado segound li mesuro coumuno dis ome qu'emplegavo l'Ange. Aquéu bàrri èro basti en jaspe e la vilo d'or fin coume de cristau pur. Lis assiso dóu bàrri de la vilo èron parado de touto meno de pierarié: la proumiero assiso èro de jaspe, la segoundo de safir, la tresenco de calcedòni, la quatrenco d'esmerauda, la cinquenco de sardòni, la siesenco de cournelino, la setenco de crisoulit, la vuechenco de bericle, la nouvenco de toupàsi, la desenco de crisoupràsi la vougenco de jacinto, la dougenco d'ametisto. E li douge porto èron douge perlo, chasco porto facho d'uno souleto perlo. E la plaço de la ciéuta èro d'or pur coume de cristau clarinèu. De tèmple n'en veguère ges en elo, soun tèmple es lou Segneur, lou Diéu Tout-Pouderous e l'Agnèu. A pas besoun dóu trelus dóu soulèu nimai de la luno que la glòri de Diéu l'enlumino e soun flambèu es l'Agnèu. Li nacioun marcharan à sa lumiero e li rèi de la terro aduran ço que fai sa glòri. Si porto saran pas jamai barrado lou jour estènt que i'aura pas de niue, e se ié vendra pourta la glòri e l'ounour di nacioun. Rèn d'embruti ié poudra jamai intra, ni degun d'aquéli que coumeton d'abouminacioun e de messorgo mai soulamen aquéli que soun escri dins lou libre de vido de l'Agnèu.

Pièi l'Ange me moustrè lou flume de vido, linde coume lou cristau que gisclavo dóu trone de Diéu e de l'Agnèu. Au mitan de la plaço de la vilo, de part e d'autro dóu flume, un aubre de vido frutifiavo douge fes, dounavo un fru chasque mes, e si fueio èron pèr la garisoun di nacioun. De maledicioun n'i'aura plus; lou trone de Diéu e de l'Agnèu sara dreissa dins la vilo e li servitour de Diéu l'adouraran. Veiran soun visage e soun noum sara marca sus si front. De niue n'i'aura plus; auran plus besoun dóu lum d'uno lampo, ni dóu trelus dóu soulèu pèr ço que Diéu lis enluminara e regnaran pèr li siècle di siècle.

E me diguè: "Aquéli paraulo soun seguro e vertadiero; lou Segnour, lou Diéu qu'ispiro li proufèto a manda soun Ange pèr moustra à si servitour ço que dèu arriba benlèu. Vaqui que vene lèu. Urous aquéu que gardo li paraulo de la proufecìo d'aquéu libre. Es, iéu, Jan qu'entendiéu e vesiéu tout acò. E entre que lis aguère entendudo e visto, me jitave i pèd de l'Ange que me moustravo acò pèr me prousterna davans éu. Mai me diguè: "Fai subre-tout pas acò. Siéu un servitour coume tu e ti fraire, li poufèto e li que gardon li paraulo d'aquéu libre; es Diéu que fau adoura".

Me diguè encaro: "Embarres pas d'un sagèu, sageles pas li paraulo d'aquéu libre de proufecìo car lou Tèms es proche! Qu'aquéu que fai lou mau countunio de faire lou mau, qu'aquéu que s'embrutis countunio à s'embruti, qu'aquéu qu'es juste, countunio de faire lou juste, qu'aquéu qu'es sant countunio de se santifica. Vaqui que vene lèu! E aduse emé iéu lou salàri que vau paga à chascun, segound soun obro. Siéu l'Alfa e l'Oumega, lou proumié e lou darnié, lou Principe e la Fin. Urous aquéli que lavon si raubo, poudran dispausa de l'aubre de Vido e intra dins la ciéuta pèr li porto!

Deforo li chin, li masc, lis impudi, lis assassin, lis idoulatro, e tóuti aquéli qu'amon e praticon la messorgo.

Epilogue

Iéu, Jesu, ai manda moun Ange vous adurre aquéu temouniage au sujèt di glèiso. Siéu lou descendènt, lou griéu de la raço de David, l'estello resplendènto dóu matin.

L'Esperit e l'Espouso dison: "Vene!". E qu'aquéu qu'entend diguèsse tambèn: "Vene!". Q'aquéu qu'a se s'aprouchèsse. Qu'aquéu que lou desire, beguèsse l'aigo de la vido, gratuitamen.

E iéu, temounieje davans quau que siegue qu'escouto li paraulo de la proufecìo escricho dins aquéu libre: "Se quaucun i'apound quicon, Diéu lou cargara de tóuti li flèu que soun decri dins aquéu libre! e se quaucun lèvo de paraulo à-n-aquéu libre de proufecìo, Diéu levara sa part di fru de l'aubre de Vido e sa plaço de la Ciéuta Santo que soun descricho dins aquéu libre!

Aquéu que temouino de tout acò afourtis: "O, vene lèu!".

- Amen! Vene, Segnour Jesu!

Que la gràci dóu Segnour siegue emé tóuti!

- Amen.

Tèste integrau

Còpi interdicho

Reserva pèr aquéli qu'an la licènci d'utilisacioun

C.I.E.L. d'Oc

Centre International de l'Écrit en Langue d'Oc

Sèti souciau:

3, plaço Joffre - 13130 Berro.

Tóuti dre reserva - Tous droits réservés - All right reserved.

© **Centre International de l'Écrit en Langue d'Oc - 1996**

© Adoubamen dóu tèste, de la meso en pajo e de la maqueto pèr Bernat Giély,
en sa qualita de mèmbe dóu Counsèu d'Amenistracioun dóu CIEL d'Oc.